

Voorwoord

In de Verordening commissie bezwaarschriften wordt de bezwaarschriftencommissie (hierna: de commissie) opgedragen jaarlijks verslag uit te brengen aan de burgemeester, college en gemeenteraad van haar werkzaamheden. Voor u ligt het jaarverslag van de commissie van de gemeente Oirschot over het jaar 2014. Net als andere jaren wordt in dit jaarverslag aandacht besteed aan het aantal ingediende en behandelde bezwaarschriften, de adviezen van de commissie en het verdere verloop bij de bestuursrechter. Voorts wordt in dit jaarverslag een vergelijking gemaakt met het voorgaande jaar.

De commissie tracht op deze wijze inzicht te verschaffen in het proces van bezwaarschriftenafhandeling. De commissie hoopt met het opstellen van dit jaarverslag tevens een bijdrage te leveren aan de verdere verbetering van de kwaliteit van de primaire besluitvorming en doet in het voorliggende verslag daartoe ook enkele aanbevelingen.

Oirschot, mei 2015,

Mr. W.A.M. Waarma, voorzitter

Inhoudsopgave

Voorwoord

Hoofdstuk 1 De bezwaarschriftencommissie

- 1.1 Inleiding
- 1.2 Samenstelling
- 1.3 Hoorzittingen
- 1.4 Taakstelling
- 1.5 Werkwijze
- 1.6 De andere aanpak

Hoofdstuk 2 Cijfers

- 2.1 Algemeen
- 2.2 De commissie in cijfers

Hoofdstuk 3 Conclusies en aanbevelingen

- 3.1 Inleiding
- 3.2 Kwaliteit bestreden besluiten
- 3.3 Werkwijze bezwaarschriftencommissie
- 3.4 Beslistermijn

Hoofdstuk 1 De bezwaarschriftencommissie

1.1 Inleiding

Sinds de inwerkingtreding van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in 1994 kent Nederland een verplichte procedure voor bezwaarschriften tegen besluiten van de overheid. Deze regeling bepaalt dat iemand die het niet eens is met een besluit van een bestuursorgaan in de meeste gevallen eerst bij dat bestuursorgaan bezwaar moet maken voordat hij naar de rechter kan gaan.

De bezwaarschriftenprocedure biedt de mogelijkheid om het besluit in al zijn aspecten opnieuw te bezien en te heroverwegen. Het horen van de indiener van een bezwaarschrift en eventuele andere betrokkenen is daarbij een belangrijk element.

De bezwaarschriftenprocedure kan op verschillende manieren worden ingericht. Op grond van artikel 7:13 van de Awb kan een bestuursorgaan een adviescommissie instellen, die het bestuursorgaan adviseert over een te nemen beslissing op bezwaar.

De gemeente Oirschot heeft in 1996 gekozen voor het instellen van een adviescommissie. De instelling ervan is nu geregeld in de op 28 september 2010 door de gemeenteraad vastgestelde "Verordening commissie bezwaarschriften" (hierna: de Verordening).

1.2 Samenstelling

De commissie bestaat uit leden die niet werkzaam zijn bij, of op een andere manier een binding hebben met de gemeente Oirschot. Hiermee wordt de onafhankelijkheid gewaarborgd.

De samenstelling van de commissie was in 2014 als volgt:

Dhr. mr. W.A.M. Waarma	voorzitter
Dhr. mr. J.T.A.J. van der Ven	lid
Dhr. mr. J.A.H. Kuyper	lid
Dhr. mr. drs. A.J. Bakkes	plv-lid

Er hebben in 2014 geen mutaties plaatsgevonden.

De commissie wordt in haar werkzaamheden ondersteund door een ambtelijk secretaris, mevrouw mr. L.M.T. Govaers-Grujters.

1.3 Hoorzittingen

In 2014 heeft de commissie (in totaal) 13 (2013: 9) keer vergaderd. In alle gevallen is gehoord door de vaste leden.

1.4 Taakstelling

In artikel 2, eerste lid, van de Verordening is de *taak* van de commissie omschreven als:

- 1 Er is een commissie ter voorbereiding van de beslissing op bezwaren tegen besluiten van de raad, het college en de burgemeester.

Het tweede lid, van artikel 2 van de Verordening bevat een regeling van de *bevoegdheid* van de commissie, enkele categorieën bezwaarschriften zijn uitgezonderd van behandeling door de commissie:

- 2 De commissie is niet bevoegd ten aanzien van bezwaarschriften die zijn ingediend tegen besluiten op grond van een wettelijk voorschrift inzake:
 - a. belastingen of de Wet waardering onroerende zaken;

- b. personele aangelegenheden;
- c. aangelegenheden op het gebied van werk, inkomen en zorg.

1.5 Werkwijze

De procedure voor de behandeling van bezwaarschriften door de commissie is in de Awb en in de Verordening vastgelegd.

Voorprocedure

Een bezwaarschrift wordt door de postafdeling van de gemeente gestuurd aan de vakafdeling en een afschrift hiervan aan de secretaris van de commissie. In de praktijk levert het herkennen van een inkomende brief als bezwaarschrift weinig problemen op. In de aanhef van de brief vermelden de meeste indieners van bezwaarschriften (reclamanten/bezwaarmakers) het woord 'bezwaarschrift'. De postafdeling verstuurt een ontvangstbevestiging. Sinds een aantal jaren kan een bezwaarschrift ook via de gemeentelijke website worden ingediend met gebruikmaking van de DigiD-inlogcode.

De secretaris beoordeelt of het bezwaarschrift volledig is en tijdig is ingediend. Als een gebrek wordt geconstateerd verzoekt de secretaris bezwaarmaker om het gebrek binnen een bepaalde termijn te herstellen. Vaak betreft het dan het ontbreken van een onderbouwing van de bezwaren. Deze zogenaamde 'pro forma' bezwaarschriften worden alvast ingediend om de termijn veilig te stellen.

De termijn waarbinnen bezwaar moet worden gemaakt bedraagt zes weken, te rekenen vanaf de dag na bekendmaking van het besluit waartegen het bezwaar zich richt. In verband hiermee is het belangrijk dat door de postafdeling de envelop wordt bewaard en gehecht aan het bezwaarschrift. Wanneer de termijn is overschreden wordt bezwaarmaker verzocht om de redenen voor de termijnoverschrijding aan te geven. Als blijkt dat er gegronde redenen zijn (de zogenaamde verschoonbare termijnoverschrijding), dan kan toch een inhoudelijke beoordeling van het bezwaarschrift plaatsvinden. Indien door bezwaarmaker geen (gegronde) feiten of omstandigheden kunnen worden aangegeven voor de termijnoverschrijding wordt het bezwaarschrift op grond van artikel 7:3 Awb buiten zitting (zonder het horen van bezwaarmaker) afgedaan. Er volgt dan nog slechts een advies (met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder a van de Awb, niet-ontvankelijk) aan het bestuursorgaan omtrent de wijze waarop op het bezwaarschrift dient te worden beslist.

Als het bezwaarschrift compleet is kan de zaak, in overleg met de vakafdeling, geagendeerd worden voor een hoorzitting. Het bestuursorgaan, door tussenkomst van de vakafdeling dat het bestreden besluit heeft voorbereid, ontvangt van de secretaris van de commissie het verzoek om uiterlijk de week voorafgaand aan de zitting het verweerschrift (met daarin het standpunt van het bestuursorgaan verwoord) en de relevante stukken uit het dossier te zenden aan de secretaris. Die week worden de stukken aan de commissie verzonden. Aan bezwaarmakers wordt eveneens het verweerschrift toegezonden.

Hoorzitting

De wet schrijft dwingend voor dat bezwaarmaker in de gelegenheid wordt gesteld om te worden gehoord. Slechts in enkele gevallen (indien er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit) kan een hoorzitting achterwege blijven zoals bij de hiervoor genoemde kennelijke niet-ontvankelijkheid. Kennelijke ongegrondheid kan ook een reden zijn om een hoorzitting achterwege te laten. In de praktijk komt dit zelden voor.

Tenminste drie weken voor de hoorzitting ontvangen de betrokken partijen (bezwaarmaker, vergunninghouder/derdenbelanghebbenden en het bestuursorgaan) een uitnodiging voor de hoorzitting en de informatiefolder "Een bezwaar tegen een besluit?". Bezwaarmakers zijn niet verplicht om op de hoorzitting te verschijnen. In de Verordening is geregeld dat de zittingen in beginsel openbaar zijn. De zitting vindt met gesloten deuren plaats indien de voorzitter van de commissie of een van de aanwezige leden het nodig oordeelt of indien een belanghebbende daartoe een verzoek doet.

De gang van zaken tijdens de hoorzitting is als volgt. Bezwaarmaker wordt uitgenodigd om het bezwaarschrift mondeling toe te lichten en te reageren op het verweerschrift. Daarna is het woord aan

de vertegenwoordiger(s) van het bestuursorgaan. Na de toelichting van beide partijen op hun standpunten kunnen de commissieleden vragen stellen aan de partijen. Van de hoorzitting wordt een verslag gemaakt.

Beraadslaging en advies

Na de hoorzitting beraadslaat de commissie in beslotenheid over het uit te brengen advies. De secretaris stelt vervolgens een concept-advies op en stuurt dit (per e-mail) aan de voorzitter en de bij die zitting aanwezige (overige) leden. Na akkoord wordt het ondertekend door de voorzitter en de secretaris van de commissie en verzonden aan de vakafdeling.

Beslissing op bezwaar

Het bestuursorgaan neemt vervolgens een beslissing op het bezwaarschrift met inachtneming van datgene wat de commissie heeft geadviseerd. Het advies van de commissie is niet bindend, echter indien afgeweken wordt van het advies van de commissie dient dat duidelijk gemotiveerd te worden door het bestuursorgaan. Het verslag van de hoorzitting en het advies van de commissie worden tegelijkertijd met de beslissing op bezwaar aan partijen toegezonden.

Beslistermijn

Op 1 oktober 2009 is de "Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen" in werking getreden. Deze wet verplicht de overheid tot het betalen van een dwangsom wanneer zij niet binnen de wettelijk vastgestelde termijn een beslissing neemt. Tegelijk met deze wet is in werking getreden de wet die o.a. voorziet in aanpassing van de beslistermijnen voor bezwaarschriften in de Awb, nu de beslistermijnen in de praktijk veelal niet haalbaar bleken te zijn.

De termijn voor het indienen van een bezwaarschrift bedraagt zes weken, waarbij de termijn aanvangt met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt. De Awb schrijft voor dat de beslissing in principe binnen (indien een commissie als bedoeld in artikel 7:13 is ingesteld) twaalf weken na de dag waarop de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift is verstreken, genomen moet worden. Deze termijn kan met zes weken worden verdaagd. Partijen ontvangen een verdagingsbericht.

Deze beslistermijn voor bezwaarschriften kan om diverse redenen worden "opgeschort". Verder zijn er diverse gronden voor "uitstel" van de beslissing op bezwaar. De commissie merkt hierbij op dat het regelmatig voorkomt dat de indiener van een bezwaarschrift om extra tijd verzoekt voor het aanleveren van gegevens, of dat de behandeling van het bezwaarschrift naar aanleiding van de hoorzitting wordt aangehouden in afwachting van onderhandelingen tussen gemeente en de indiener van het bezwaarschrift dan wel nog nadere stukken worden ingediend of nadere onderzoeken dienen te worden verricht. Voor het verkrijgen van de instemming met uitstel van bezwaarde is expliciete actie vereist. Er moet namelijk gevraagd worden of bezwaarde met uitstel wil instemmen.

Is de termijn verstreken en heeft het bestuursorgaan geen besluit genomen op het ingediende bezwaarschrift dan kan bezwaarmaker het bestuur in gebreke stellen. Indien twee weken na ontvangst van de ingebrekestelling door het bestuursorgaan nog geen besluit is genomen, verbeurt het per dag dat het besluit uitblijft een dwangsom (de maximale looptijd van de dwangsom is 42 dagen en de dwangsom bedraagt ten hoogste € 1260,00).

In 2014 is er 9 maal (waaronder 4 keer in 1 -Wob- zaak) een bestuursorgaan in gebreke gesteld omdat er niet tijdig was beslist op het bezwaar. In 2 gevallen is een dwangsom betaald. In totaal werd € 2520,00 aan dwangsommen betaald.

Nieuw besluit tijdens bezwaarschriftprocedure

Het komt voor dat het bestuursorgaan in het ingediende bezwaarschrift al direct aanleiding ziet om het bestreden besluit aan te passen, nog voordat een behandeling bij de commissie heeft plaatsgevonden. Het staat het bestuursorgaan vrij om in dat geval een nieuw besluit te nemen. Wanneer een nieuw besluit is genomen, wordt het bezwaarschrift op grond van de Awb geacht mede

gericht te zijn tegen dat nieuwe besluit, tenzij laatstbedoeld besluit aan het bezwaar of beroep geheel tegemoet komt.

1.6 De andere aanpak

Met de andere, of informele, aanpak wordt de werkwijze bedoeld waarbij het bestuur als reactie bij bezwaren die bij hem binnenkomen niet (direct) de formele in de Awb voorgeschreven procedure in gang zet, maar waar eerst (door de vakafdeling) na ontvangst van het bezwaarschrift (telefonisch) contact wordt opgenomen met bezwaarmaker om de optie van onderling overleg (of mediation) voor te leggen, met als doel om het geschil in der minne (op informele wijze/in overleg) op te lossen en een juridische (vervolg)procedure wordt voorkomen.

Sinds enige jaren vindt de behandeling van bezwaarschriften op deze wijze in de gemeente Oirschot plaats.

Met deze werkwijze kunnen soms binnen het wettelijk kader oplossingen voor het bezwaar gevonden worden, of ontstaat bij de bezwaarmaker begrip voor de beslissing van het bestuur en wordt daarom het bezwaar niet doorgezet. In dit kader wordt opgemerkt dat echter niet iedere zaak zich leent voor deze informele aanpak, bijvoorbeeld in verband met politiek-bestuurlijke gevoeligheid of het ontbreken van -juridische- ruimte voor andere oplossingen.

Alhoewel het succes hiervan niet alleen kan worden afgemeten aan het aantal intrekkingen merkt de commissie op dat in 2014 zes bezwaarschriften (5%) zijn ingetrokken voor de hoorzitting. In de helft van het aantal gevallen was de intrekking het gevolg van overleg/een regeling tussen partijen. Eén intrekking was een gevolg van het feit dat hangende bezwaar een nieuw besluit is genomen. Van twee bezwaarschriften is de reden van intrekking onbekend.

HOOFDSTUK 2 Cijfers

2.1 Algemeen

In dit hoofdstuk wordt verslag gedaan over de bezwaarschriften die in 2014 zijn afgehandeld door de commissie. De commissie heeft het bezwaarschrift afgehandeld als een advies is uitgebracht over het bezwaarschrift. De datum van het advies van de commissie is bepalend voor de telling.

In 2014 zijn er in totaal 30 (in 2013: 34) bezwaarschriften ingediend. Daarnaast waren er op 1 januari 2014 nog 7 (in 2013 ingediende) bezwaarschriften in behandeling.

In 2014 werden 6 bezwaarschriften ingetrokken vóór advisering door de commissie. In 1 geval is het bezwaarschrift ingetrokken ná het uitbrengen van (7:3 Awb) advies door de commissie. In 28 zaken heeft de commissie in 2014 advies uitgebracht. Op 31 december 2014 lagen er nog 3 af te handelen zaken.

2.2 De commissie in cijfers

Aantal bezwaarschriften waarin de commissie advies heeft uitgebracht in 2014:

Onderwerp	2014	2013
Ruimtelijk bestuursrecht (bouwkap-milieu)	7	7
Handhaving	5	3
Planschade	3	2
Drank- en Horecawet	--	1
Wet Bag	1	2
WOB	1	1
Leerlingenvervoer	1	1
Verkeer/GPK	1	--
Bestuurlijke boete	1	--
7:3 Awb	8	1
In behandeling (na zitting)	3	7
Totaal behandeld	28	18

Onderwerp	Hoorzitting	Advies cie	Aantal
	14 januari 2014		
Planschade		Ongegrond	1
	21 januari 2014		
Handhaving		Ongegrond	1
WOB		Ongegrond	1
Handhaving		Gegrond	1
Bestuurlijke boete		Ongegrond	1
	25 februari 2014		
Planschade		Ongegrond	1
Ruimtelijk bestr (bouw)		Gegrond	1
	25 maart 2014		
Ruimtelijk bestr (bouw)		Ongegrond	1
Ruimtelijk bestr (bouw)		Gegrond	1
Handhaving		Ongegrond	1
	22 april 2014		
Ruimtelijk bestr (milieu)		Ongegrond	1

	27 mei 2014		
Wet Bag		Gegronnd	1
Ruimtelijk bestr (kap)		Ongegrond	1
	24 juni 2014		
Ruimtelijk bestr (bouw)		Ongegrond	1
	8 juli 2014		
Handhaving		Ongegrond	1
	2 september 2014		
Handhaving		Gegronnd	1
	25 september 2014		
Planschade		Gegronnd	1
	28 oktober 2014		
Planschade		Ongegrond (advies 2015)	(1)
Ruimtelijk bestr (bouw)		Ongegrond	1
Leerlingenvervoer		Ongegrond	1
	25 november 2014		
Subsidie		Gegronnd (advies 2015)	(1)
	16 december 2014		
Ruimtelijk bestr (bouw)		Ongegrond (advies 2015)	(1)
GPK		Ongegrond	1

Totaal:

Aantal	Gegronnd	Ongegrond	(kennelijk) niet-ontvankelijk
28 (18)	6 (3)	14 (12)	8 (3)
100%	21% (17%)	50% (66%)	29% (17%)

(..) cijfers 2013

Uitgesplitste bezwaarschriften in 2014 naar categorie:

Ruimtelijk bestuursrecht

Aantal	Gegronnd	Ongegrond	Niet-ontvankelijk
7 (7)	2 (2)	5 (3)	-- (2)
100%	29% (29%)	71% (43%)	0% (28%)

Oorzaak (gegrond)

Onzorgvuldige voorbereiding:

- *Weigeren omgevingsvergunning voor het bouwen van een loods/stal aan de Montfortlaan 6.*
Het college heeft bij de totstandkoming van het besluit in primo niet de benodigde zorgvuldigheid (door ten onrechte de reguliere procedure in plaats van de uitgebreide procedure toe te passen) in acht genomen. Op de aanvraag dient in de beslissing op bezwaar opnieuw, voorbereid met toepassing van de juiste procedure, te worden beslist.
- *Weigeren omgevingsvergunning voor het verlengen van een bestaande stal op het adres Nieuwe Erven 2 in Oost West en Middelbeers.*
Het college heeft, nadat werd geconstateerd dat het bouwplan in strijd is met het bestemmingsplan, bezwaarmaker ten onrechte niet in de gelegenheid gesteld de bouwaanvraag (aan de orde was een wijziging van ondergeschikte aard) te wijzigen. De aanvraag en de bij de aanvraag behorende gewijzigde tekeningen moeten in de beslissing op bezwaar worden getoetst aan het recht dat op dat moment geldt.

(hoger) beroepszaken

In de (langlopende) zaak (commissie 17 juni 2008, bij beslissing op bezwaar van 2 december 2008 heeft het college de bouwvergunning alsnog geweigerd, naar aanleiding van de uitspraak van de rechtbank 's-Hertogenbosch van 15 april 2010 heeft het college een nieuw besluit genomen, bij beslissing op bezwaar van 5 oktober 2010 heeft het college de op 12 juli 2007 en 22 januari 2008 verleende vrijstelling en bouwvergunning, onder aanpassing van de motivering, in stand gelaten) betreffende de oprolbare wandelkappen aan de Kampsesteeg (ong) is door de rechtbank Oost-Brabant op 20 februari 2013 uitspraak gedaan (AWB 10/4072, AWB 10/4148, AWB 10/4178, AWB 10/4073, AWB 10/4179). Het beroep is *gegrond*. Het realiseren van de aangevraagde wandelkappen buiten het bouwblok is in strijd met het provinciale ruimtelijk beleid. Het college kon dan ook niet, gezien paragraaf I, onder 1, sub c, van de door gedeputeerde staten van Noord-Brabant vastgestelde lijst van gevallen, voor de bouw van deze wandelkappen op grond van artikel 19, tweede lid, van de WRO, vrijstelling verlenen. Het college heeft daardoor in strijd met artikel 44, eerste lid van de Ww gehandeld door een bouwvergunning voor het oprichten van de wandelkappen te verlenen. Voorts is het beroep van vergunninghouder, wegens het ontbreken van procesbelang, niet-ontvankelijk verklaard. De rechtbank voorziet zelf in de zaak, in die zin dat de besluiten tot verlening van de vrijstelling en de bouwvergunning worden herroepen en de gevraagde vrijstelling en bouwvergunning alsnog worden geweigerd.

In de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 4 december 2013 (201302828/1/A1), ingekomen 3 april 2014, is het hoger beroep *gegrond* verklaard en is de *uitspraak* van de rechtbank Oost-Brabant van 20 februari 2013 *vernietigd* ("het zelf voorzien weigeren van een bouwvergunning is alleen mogelijk als vast staat dat geen van de vrijstellingen kan worden verleend. Daarvan is in dit geval geen sprake (...). De rechtbank had derhalve moeten volstaan met de vernietiging van het besluit van 5 oktober 2010. Het is aan het college om in het kader van een nieuw te nemen besluit op bezwaar te onderzoeken of de vrijstelling en bouwvergunning kunnen worden gehandhaafd"), voor zover daarbij de besluiten van het college van 12 juli 2007 en 22 januari 2008 zijn herroepen en is bepaald dat de uitspraak voor het vernietigde besluit in de plaats treedt.

Bij uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 3 oktober 2014 (SHE 14/2034) is het ingestelde beroep tegen de verlening van een omgevingsvergunning voor de activiteit "planologisch strijdig gebruik" voor een aan huis gebonden beroep op het perceel de Kruik 1c te Oirschot *ongegrond* verklaard (commissie 25 maart 2014).

In de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 19 december 2014 (SHE 14/1251) is het ingestelde beroep tegen het afwijzen van de aanvraag om een omgevingsvergunning beperkte milieutoets voor het veranderen van een varkens- en paardenhouderij aan de Heikant 3A in Oost West en Middelbeers *gegrond* verklaard. De rechtbank overweegt:

- onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 15 oktober 2014 (ECLI:NL:RVS:2014:3726), dat artikel 7.17 van de WMB een beperkter toetsingskader kent dan het college daarin gelezen heeft. Het college heeft ten onrechte aan zijn beslissing ten grondslag gelegd dat er, gelet op de milieueffecten voor de gehele inrichting van eiser, waaronder de risico's voor de volksgezondheid, een verplichting bestaat een MER op te stellen. Slechts de risico's vanwege de wijziging van de inrichting zijn relevant;
- dat uit artikel 3 van de Wgv volgt dat bij de toetsing aan de in dit artikel opgenomen geurnormen slechts de geurbelasting van de inrichting zelf in ogenschouw mag worden genomen. Een beoordeling van de cumulatieve geurhinder (ofwel de achtergrondbelasting) in het kader van een omgevingsvergunning voor de activiteit milieu is niet toegestaan. Niet valt in te zien dat een beoordeling van de achtergrondbelasting wel zou moeten worden gemaakt in een MER ten behoeve van de verlening van een omgevingsvergunning milieu, terwijl de uitkomst van deze beoordeling geen enkele invloed kan hebben op de uitkomst van de vergunningsprocedure;
- dat, in aanmerking nemende dat de Wvg voor het aspect geurhinder het exclusieve toetsingskader biedt, dient het college, indien hij van mening is dat het toetsingskader inzake geurhinder niet toereikend is om onaanvaardbare risico's voor de volksgezondheid te voorkomen, dit aan de hand van algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten aannemelijk te maken. Met de verwijzing naar de Kadernota is het college hierin niet geslaagd. Het college dient, met inachtneming van de uitspraak van de rechtbank een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen (nu de rechtbank niet kan overzien of ter plaatse nog andere

omstandigheden van invloed kunnen zijn op de uitkomst van de MER-beoordeling). Hoger beroep is ingesteld. De zaak loopt nog (commissie 29 oktober 2013).

Bij uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 15 januari 2015 (SHE 14/2684) is het ingestelde beroep tegen de op 13 januari 2014 aan de gemeente Oirschot verleende omgevingsvergunning voor de kap van 5 moeraseden op het perceel Begijnhof ongenummerd te Oirschot, sectie F nr. 8258, *ongegrond* verklaard (commissie 27 mei 2014).

Door diverse omwonenden is beroep (doorzending ingevolge artikel 6:15 van de Awb) ingesteld tegen de beslissing op bezwaar waarbij het bezwaar gegrond is verklaard, het besluit is herroepen, en alsnog de gevraagde omgevingsvergunning is verleend voor het bouwen van een loods/rundveestal op het adres Montfortlaan 6 in Oirschot. De zaak loopt nog (commissie 25 februari 2014).

Handhaving

Aantal	Gegrond	Ongegrond	Niet-ontvankelijk
5 (3)	2 (--)	3 (3)	-- (--)
100%	40 % (0%)	60% (100%)	0% (0%)

Oorzaak (gegrond)

Concreet zicht op legalisatie:

- *Gelast is om vóór 1 december 2013 de bedrijfsactiviteiten vanuit de woning aan de Kruik 1C te Oirschot beëindigd en beëindigd te houden op verbeurte van een dwangsom van € 1.000,- per week met een maximum van € 10.000,-. Reclamant wordt geadviseerd om vóór 1 december 2013 een omgevingsvergunning aan te vragen voor het afwijken van de gebruiksregels voor aan huis verbonden bedrijfsactiviteiten.*

De commissie adviseert het college in de beslissing op bezwaar, gelet op de ex nunc toetsing, het bestreden besluit te herroepen in die zin dat (alsnog) van handhavend optreden wordt afgezien. Ná het nemen van het bestreden besluit heeft reclamant een aanvraag om een omgevingsvergunning voor het met het bestemmingsplan strijdige gebruik van de woning ingediend, welke aanvraag door het college is gehonoreerd.

Onjuiste toepassing van regelgeving:

- *In het bestreden besluit heeft het college het verzoek om handhavend op te treden tegen het gebruik van het pand aan de Achtbundersedijk 2 te Oirschot als burgerwoning afgewezen.*

De commissie adviseert het college om het bestreden besluit te herroepen in die zin dat in de beslissing op bezwaar (alsnog) wordt besloten om handhavend op te treden tegen het gebruik van het pand aan de Achtbundersedijk 2 in Oirschot als burgerwoning. Nu het gebruik van het pand in strijd is met het voorheen geldende bestemmingsplan "Buitengebied 2010" en door het college niet aannemelijk is gemaakt dat het gebruik onder de werking van het overgangsrecht van dat plan viel, heeft het college zich ten onrechte op het standpunt gesteld dat het gebruik op grond van artikel 41.2 van het bestemmingsplan "Buitengebied fase II, 2013" mocht worden voortgezet. Nu het gebruik eveneens in strijd is met laatstgenoemd bestemmingsplan heeft het college ten onrechte overwogen dat zij niet bevoegd was om handhavend op te treden. Voorts bestaat er geen concreet zicht op legalisatie en is niet gebleken van bijzondere feiten en omstandigheden op grond waarvan het college van handhavend optreden moet afzien. Beroep is ingesteld. De zaak loopt nog.

In de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 3 december 2014 (201309413/1/R3) is het *verzoek om herziening* van de uitspraak van de Afdeling van 26 september 2012 (201011920/8/R3), betreffende het bestemmingsplan Buitengebied 2010/Achtbundersedijk 2 *afgewezen*. Voorts is de uitspraak van de Afdeling van 26 september 2012 (201011920/8/R3) vervallen voor zover het betreft a) de rechtsoverwegingen 2.39 tot en met 2.40; (...) en wordt -nu opnieuw uitspraak dient te worden gedaan op het beroep tegen het besluit van de raad van 29 september 2010 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Buitengebied 2010" voor zover dat beroep is gericht tegen de planregeling voor het perceel Achtbundersedijk 2 te Oirschot- het onderzoek heropend, waarbij eerst de mogelijkheden voor een mediationtraject zullen worden onderzocht. Nu de

mediation is afgesloten zonder dat overeenstemming is bereikt zet de Afdeling de behandeling van de zaak voort. De zaak loopt nog.

[Planschade](#)

Aantal	Gegron	Ongegron	Niet-ontvankelijk
3 (2)	1 (--)	2 (2)	-- (--)
100%	33% (0%)	67% (100%)	0% (0%)

Oorzaak (gegron)

Besluit berust niet op een deugdelijke motivering:

- *afwijzen aanvraag om een tegemoetkoming in planschade met betrekking tot de Gasthuisstraat 101-103.*

Het standpunt van het college dat het perceel zijn hoogste waarde ontleent aan de woonfunctie vraagt om een nadere onderbouwing dan in het aan het bestreden besluit ten grondslag gelegde advies van Antea is gegeven. In de beslissing op bezwaar dient het besluit alsnog toereikend te worden gemotiveerd en zo nodig te worden gewijzigd.

Beroepszaak

In de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 8 september 2014 (SHE 14/1361) is het ingestelde beroep tegen het planschadebesluit van het college (Van Mellincrodestraat 1) *ongegron* verklaard (commissie 27 augustus 2013). Hoger beroep is ingesteld. De zaak loopt nog.

Voorts is door reclamanten beroep ingesteld tegen de beslissing op bezwaar waarbij het verzoek van reclamanten om een tegemoetkoming in planschade (Bekersberg 8) is afgewezen (commissie 28 oktober 2014).

[Wet bag](#)

Aantal	Gegron	Ongegron	Niet-ontvankelijk
1 (2)	1 (--)	-- (2)	-- (--)
100%	100% (0%)	0% (100%)	0% (0%)

Oorzaak (gegron)

Onjuiste toepassing van regelgeving:

- *Intrekken nummeraanduiding van het adres Spoordonkseweg 55 met ingang van 25 februari 2014.*

Het Processenhandboek BAG stond in de weg aan het gebruik maken van de bevoegdheid van het college om bij het bestreden besluit de nummeraanduiding in te trekken.

[Wob](#)

Aantal	Gegron	Ongegron	Niet-ontvankelijk
1 (1)	-- (1)	1 (--)	-- (--)
100%	0% (100%)	100% (0%)	0% (0%)

Betreft bezwaar dat is ingediend naar aanleiding van het verzoek van bezwaarmaker om informatie op grond van de Wob (documenten die zien op het handhavingstraject van café-zaal 't Dorpsplein). Met het besluit zijn niet alle gevraagde documenten verstrekt. Ten onrechte is door het bestuursorgaan niet gemotiveerd waarom van het openbaar maken van deze documenten moet worden afgezien. Derhalve berust het bestreden besluit niet op een deugdelijke motivering.

Hangende bezwaar heeft het college het bestreden besluit ingetrokken en een nieuw besluit genomen waarbij (alsnog) het motiveringsgebrek wordt hersteld. Nu bezwaarmaker niet (meer) heeft gereageerd op het nieuwe primaire besluit en hetgeen bezwaarmaker in bezwaar (motiveringsgebrek) heeft aangevoerd niet kan leiden tot gegrondverklaring van het bezwaar tegen dat besluit, dient het bezwaar tegen het nieuwe primaire besluit ongegron te worden verklaard.

[Leerlingenvervoer](#)

Aantal	Geground	Ongegrond	Niet-ontvankelijk
1 (1)	-- (--)	1 (1)	(--)
100%	0% (0%)	100% (100%)	0% (0%)

Beroepszaak

In de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 15 september 2014 (SHE 14/495) is het ingestelde beroep tegen het besluit van het college, waarbij de aanvraag van reclamante om vergoeding van de kosten van leerlingenvervoer ten behoeve van haar dochter is afgewezen, *ongeground* verklaard (commissie 26 november 2013).

[Gehandicaptenparkeerkaart \(GPK\)](#)

Aantal	Geground	Ongegrond	Niet-ontvankelijk
1	--	1	--
100%	0%	100%	0%

Betreft een bezwaarschrift dat is ingediend naar aanleiding van afwijzing van de aanvraag van bezwaarmaker voor een gehandicaptenparkeerkaart voor een bestuurder.

Het college heeft het medisch advies aan het bestreden besluit ten grondslag mogen leggen, nu het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld. Bezwaarmaker heeft niet gemotiveerd betwist dat de bevindingen van de medisch adviseur juist zijn en tegenover diens bevindingen geen andersluidend deskundigenrapport gesteld.

[Bestuurlijke boete](#)

Aantal	Geground	Ongegrond	Niet-ontvankelijk
1	--	1	--
100%	0%	100%	0%

Het geschil zag op de boete betreffende overtreding van de regels met betrekking tot de beroepskracht-kind-ratio op de dreumesgroep en de peutergroep (2 x € 5000,00). Niet in geschil was de boete die ziet op de overtreding van de groeps grootte op de peutergroep (2 x € 2000,00).

Door reclamante is beroep ingesteld tegen de beslissing op bezwaar waarbij het bezwaar (tegen de aan reclamante opgelegde bestuurlijke boete van in totaal € 14.000,- wegens overtredingen van de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen in verbinding met het Beleid en de Regeling/ geen aanleiding de boete te matigen) ongegrond is verklaard.

In de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 8 januari 2015 (SHE 14/1684) is het ingestelde beroep *gegrond* verklaard (commissie 21 januari 2014). De rechtbank is van oordeel dat niet kan worden vastgesteld dat eiseres de bepalingen met betrekking tot de beroepskracht-kind-ratio op de peutergroep heeft overtreden. Het college was dus niet bevoegd ter zake een bestuurlijke boete op te leggen. De rechtbank stelt voorts vast dat de regels met betrekking tot de beroepskracht-kind-ratio op de dreumesgroep zijn overtreden, en het college aldus bevoegd was ter zake een bestuurlijke boete op te leggen. De twee opgelegde boetes van € 2000,00 zijn niet in geschil. Het bedrag van de totale boete wordt vastgesteld op € 9000,00. De rechtbank ziet geen aanleiding de resterende boete te matigen.

[Drank- en Horecawet](#)

Beroepszaak

In de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 1 oktober 2014 (SHE 13/5839) is het ingestelde beroep tegen de aan VOF Educatieve Viskwekerij De Stroom verleende Dhw-vergunning voor het

uitoefenen van het horecabedrijf aan de Broekstraat 25A in Oirschot *ongegrond* verklaard. (commissie 17 september 2013).

7:3 Awb

De bezwaarschriften die niet op zitting zijn gekomen, zijn bezwaarschriften die (*):

- evident te laat zijn ingediend;
- niet tegen een (appelabel) Awb besluit of tegen privaatrechtelijk rechtshandelen of feitelijk handelen zijn gericht;
- niet door een belanghebbende zijn ingediend.

dan wel bezwaarschriften die zonder enige twijfel ongegrond zijn (bijv. omdat dit ondubbelzinnig uit een wettelijk voorschrift blijkt) dan wel aan het bezwaar volledig wordt tegemoetgekomen, mits andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen worden geschaad.

In zulke gevallen staat artikel 7:3 Awb toe dat deze bezwaarschriften buiten zitting worden afgedaan. Er volgt dan nog slechts een advies aan het bestuursorgaan omtrent de wijze waarop op het bezwaarschrift dient te worden beslist.

Oorzaken:

Aantal	Te laat	Verzuim	Geen besluit	Volledig tegemoetgekomen
8 (1)	3 (1)	2 (--)	2 (--)	1 (--)
100%	38% (100%)	25% (0%)	25%(0%)	12% (0%)

(*)

Op grond van artikel 6.7 van de Awb bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift zes weken. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt (artikel 6.8 van de Awb). Wordt buiten deze termijn een bezwaarschrift ingediend, en is de termijnoverschrijding niet verschoonbaar, dan is het bezwaar met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder a van de Awb niet ontvankelijk.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (o.a. ECLI:NL:RVS:2013:BZ4022) kan een belanghebbende slechts opkomen tegen een besluit, indien hij bij het instellen van dat rechtsmiddel procesbelang heeft, in die zin dat hij een rechtens relevant belang heeft bij een inhoudelijk oordeel over dat besluit.

Ingevolge artikel 1.2, eerste lid, van de Awb wordt onder belanghebbende verstaan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Een persoon dient een voldoende objectief bepaalbaar, eigen, persoonlijk belang te hebben dat hem in voldoende mate onderscheidt van anderen en dat rechtstreeks wordt geraakt door het bestreden besluit.

In artikel 6:5, eerste lid aanhef en onder d, van de Awb is bepaald dat het bezwaarschrift ten minste de gronden van het bezwaar bevat.

Artikel 6:6 van de Awb bepaalt dat indien niet is voldaan aan artikel 6:5 of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het bezwaar, dit niet ontvankelijk kan worden verklaard, mits de indiener de gelegenheid heeft gehad het verzuim te herstellen binnen een hem daartoe gestelde termijn.

Ingevolge artikel 8.1 van de Awb in samenhang met artikel 7.1 van de Awb kan een belanghebbende tegen een besluit bezwaar maken c.q. beroep instellen. Ingevolge artikel 1.3, eerste lid, van de Awb wordt onder besluit verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.

Hoofdstuk 3 Conclusies en aanbevelingen

3.1 Inleiding

Vanzelfsprekend acht de commissie het van belang dat de adviezen van de commissie ook een signaalfunctie hebben in de richting van (de werkzaamheden van) de afdelingen die zich met de ambtelijke advisering richting het college en de gemeenteraad bezighouden en waar de primaire besluiten worden voorbereid. Ter verbetering van de kwaliteit van de besluitvorming doet de commissie in het voorliggende verslag daartoe enkele aanbevelingen.

3.2 Kwaliteit bestreden besluiten

Allereerst is de commissie van oordeel dat de (door bezwaarmakers bestreden) besluiten die de commissie onder ogen krijgt in beginsel over het algemeen goed van kwaliteit zijn.

Kijkend naar de belangrijkste eisen die door de Awb aan besluiten worden gesteld, te weten:

- Het verzamelen van alle relevante feiten die nodig zijn om een besluit te nemen;
- Het maken van een zorgvuldige belangenafweging naar aanleiding van de verzamelde feiten;
- Het duidelijk motiveren van de beslissing, zodat het voor belanghebbenden kenbaar is wat de beslissing van het bestuursorgaan is en op welke wettelijke regeling/beleid(sregels) het besluit wordt genomen en
- Het duidelijk vermelden van de rechtsmiddelen die tegen het besluit kunnen worden ingesteld

constateert de commissie dat hier doorgaans aan wordt voldaan.

De burger moet uit het besluit duidelijk kunnen lezen wat besloten is, waarom dat besloten is en op welke wettelijke grondslag het besluit is genomen. De commissie herhaalt het belang van motivering van de primaire besluiten. Een motiveringsgebrek hoeft niet altijd te leiden tot een nieuw besluit. Het komt voor dat een bestuursorgaan dat zijn primaire besluit heroverweegt tot de conclusie komt dat de beslissing op zichzelf juist is, maar de onderbouwing van de beslissing niet. De commissie heeft in deze gevallen geadviseerd om het bestreden besluit in stand te laten (ongegrond) met verbetering c.q. aanvulling van de motivering in de beslissing op bezwaar. In 2014 heeft de commissie in 18% (2013: 27%) van de zaken geadviseerd om de motivering van het besluit aan te passen. De commissie vraagt dan ook blijvend aandacht voor dit punt.

Voorts beveelt de commissie aan om goed te kijken welk bestuursorgaan met betrekking tot het besluit bevoegd is.

Het is van groot belang dat het bestuursorgaan de grootst mogelijke zorgvuldigheid aan de dag legt voor het proces van de primaire besluitvorming. De commissie vraagt ook hier blijvend aandacht voor.

3.3 Werkwijze bezwaarschriftencommissie

- De commissie stelt vast dat in het merendeel van de zaken het bezwaar ongegrond wordt verklaard. (Nieuwe) wetgeving en jurisprudentie maakt echter wel dat het adviseren door de commissie steeds complexer wordt. Indien (hoger) beroep wordt ingesteld houdt dit meestal stand;
- De commissie ziet voor zichzelf een actieve rol weggelegd op het vlak van conflicthantering (pre-mediation in de bezwaarfase). Er is voldoende ruimte voor bezwaarmakers om, ook passend bij een bezwaarschriftprocedure, hun verhaal te doen. Daarnaast vindt de commissie dat de vertegenwoordigers van het bestuursorgaan oplossingsgericht zijn en bereid zijn om mee te denken;
- De commissie is zeer tevreden over het feit dat de verweerschriften ook dit verslagjaar over het algemeen goed van kwaliteit waren, en onderstreept het belang van het opstellen van een verweerschrift;

- Tenslotte prijst de commissie de uitstekende secretariële ondersteuning alsmede de overige faciliteiten.

3.4 Beslistermijn

De commissie beveelt aan om kritisch te blijven kijken naar de afhandelingsduur van individuele bezwaarschriften en te blijven streven naar afhandeling van elk bezwaarschrift binnen de wettelijke termijn. De commissie wijst in dit kader voorts nog op de bewaking door het Corsa postregistratiesysteem en de verdere digitaliserings/zaakgericht werken plannen.

